

Har stoltheten bytts mot självhat inom lantbruket?

Rubriken är delvis stulen av Rebecka Weidmo Uvell. Hon skrev en krönika om att vi i lantbruket har ett väldigt dåligt självförtroende. Ett självhat. Detta ser vi hela tiden nya exempel på. I själva verket verkar det som att vi försöker förneka det positiva i den marknad vi verkar inom. Köttkonsumtionen har ökat sedan vi gick med i EU med en liten nedgång senaste året. Konsumtionen av mjölkprodukter slog för några år sedan rekord. År 2010 var toppåret medan vi nu är tillbaka på 2009 års

nivå. Under tiden har vi tagit emot många invandrare som har andra konsumtionsvanor och dessutom i vissa fall inte kan dricka ren mjölk.

Trots detta håller vi konsumtionen ganska oförändrad. Klimatrörelsen anklagar korna för att vara miljöbovar. Djurrättsaktivister driver kampanj mot mjölk och kött med allt ifrån debatt till rena kriminella handlingar. Veganrörelsen vill ha bort så mycket produktion som möjligt. Företag som tillverkar produkter som konkurrerar med mjölken, svartmålar mjölken

hela tiden. Trots detta står mjölkmarknaden i stort sett intakt. Kanske det till och med är så att konsumtionen av mjölkprodukter hos infödda svenskar ökar?

Antalet vegetarianer och veganer ligger still på runt fem procent varav antalet veganer är under en procent. Enligt Ica:s tidning Buffé ligger växtbaserad dryck på cirka fem procent av vad komjölk säljer.

Vad är det vi är rädda för?

Styrelsen Sveriges Mjölkbonder

Varför bryr vi oss bara om 6 procent av tiden?

Under en lång tid har vi i Sverige haft hämmande regler för vår mjölkproduktion. Allt ifrån dieselskatt till biotopskydd, vildsvin, med mera. Ändå måste nog den mest märkliga regeln vi har vara beteslagen för mjölkkor. Beteslagen verkar vara helig inom både vår egen kår och inte minst inom LRF. Den får helt enkelt inte diskuteras och det verkar vara politiskt. Vad är det då egentligen vi pratar om?

Beteslagen säger att vi ska ha korna ute under 2–4 månader per år beroende av var i Sverige de finns. De ska då vara ute under minst sex timmar per dygn. Om vi räknar på mellersta Sverige där kravet på betesgång är tre månader eller 90 dagar så blir

det: 90 dagar x 6 timmar är 540 timmar. Vilket i sin tur är 22,5 dygn. Beteskravet är alltså 22,5 dygn per år vilket motsvarar sex procent av året.

I Norra Sverige som har kortare krav för tid på bete blir det 4 procent och i södra blir det 8 procent. Har den skånska kon det dubbelt så bra som den i Norrland? Tydliggör inte detta räkneexempel hur fel det är att hålla fast vid en föräldrad lag?

Hur mycket bättre hade det inte varit för djuren om vi istället för att behöva gjuta gångar utanför ladugården, hade kunnat göra bredare gångar inomhus? Hade det inte varit bättre för miljön att gödseln hamnat i gödselbrunnen istället för på en nedbetad

grässlå närmast ladugården? Hade det inte varit bättre att sätta in en kylande fläkt hos korna istället för att lägga pengar på staket utanför ladugården?

Det är nu hög tid för alla runt mjölkproduktionen att inse hur allvarligt läget är, att förstå att vi konkurrerar på en öppen marknad och att alla konkurrensnackdelar måste bort. Ska vi klara att bibehålla och helst få en tillväxt för svensk mjölkproduktion, är det dags att börja agera. Att ta bort beteslagen är en mycket enkel och helt kostnadsfri åtgärd att göra. Frågan är om ens branschen kan enas?

Styrelsen Sveriges Mjölkbonder

Sveriges Mjölkbonder startades 2006 med syftet att öka lönsamheten och förbättra villkoren för svensk mjölkproduktion. Från och med juni 2019 ingår en prenumeration på Lantbrukets Affärer i medlemskapet och därmed lyfter tidningen de frågor som är relevanta för oss.

ORDFÖRANDE
Stefan Gård
070-622 22 33
stefan.gard@hotmail.com

VICE ORDFÖRANDE
Claes Jonsson
070-301 09 31
bankebolet@gmail.com

SEKRETARIAT
Birgitta Berndtsson
076-775 82 38
birgitta@bbc-agriconsulting.com
www.sverigesmjolkbonder.se